

Päivän olisi saanut järjestää todella täyteen ohjelmaa, jotta siitä olisi saanut sellaisen, etten miettisi tuota asiaa koko päivänä. Päivittäin pohdin ja jännitin, kuinka kävisi. Jossain välissä se aina tuli mieleen. Seisoin ikäänkuin vesirajassa. Jalkani olivat muutoin hiekalla, mutta ihonlämpöinem merivesi helli varpaitani. Tiesin, että rannalta lähteminen olisi parempi, mutta jokin rannassa piti minua vesirajassa, päästämättä kuivalle maalle. Kuivalle maalle päästyäni olisin voinut ottaa tarpeeksi etäisyyttä vedestä, kääntää katseen kohti sisämaata, tai toista, parempaa rantaa. Päätin, etten voi jäädä tähän rantaan. Toinen, erilainen, rauhallisempi ranta olisi se, mitä tarvitsisin. Se, kuinka rannasta lähtisin, on eri asia. Nousisinko veneeseeni, soutaisinko kaikin voimin pois rannasta, unohtaen kaiken sinne jäävän tai muistaen ehkä muutaman asian? Tällöin asia voisi jäädä enimmäkseen negatiivisena mieleen. Olisi myös vaihtoehto, jossa ennen veneeseen nousua ja soutamista pois, katselisin ympärilleni, hahmottaisin asian kokonaisuutena, muistaen hyvät ja huonot hetket. Päätin jälkimmäisen. On pidettävä rajat, rajat eri rantojen välillä.